

УДК 615.22:547.857.4]:616-008.92

I.Г. КишканБуковинський державний медичний
університет, м. Чернівці**ВПЛИВ ТРЕНТАЛУ Й КСАНТИНОЛУ
НІКОТИНАТУ НА ПОКАЗНИКИ ВОДНО-
СОЛЬОВОГО ОБМІNU**

Ключевые слова: трентал,
ксантинолу нікотинат, водні
сектори організму, розподіл води
та електролітів у тканинах, щури.

Резюме. У дослідах на статевозрілих щурах доведено екстрапоральну дію тренталу й ксантинолу нікотинату. Встановлено, що тривале (7 днів) введення досліджуваних препаратів у дозі по 3 мг/кг сприяє зменшенню загального позаклітинного простору і перерозподілу рідини з інтерстицією в судинне русло. Обидва препарати зменшують гідро-фільтральність скелетних м'язів тварин, трентал також зменшує вміст води у тканині печінки, ксантинолу нікотинат - у тканині серця. Доведено вірогідне зменшення вмісту іонів натрію в тканинах нирок, печінки, скелетних м'язів і кишечника та виведення іонів калію з тканин печінки і товстої кишки під впливом досліджуваних препаратів.

Вступ

Серед представників синтетичних диметилксантинів найбільш вживаними є добре відомі периферичні вазодилататори з гемореологічними властивостями трентал і ксантинолу нікотинат [4, 7, 8]. Попередніми нашими дослідженнями встановлена діуретична та натрійуретична дія цих препаратів, особливо, за умов збільшення об'єму позаклітинної рідини в організмі [2, 5, 6], коли активуються натрійуретичні чинники, зокрема, натрійуретичний гормон (НУГ), який відіграє важливу роль у регуляції водно-сольового гомеостазу [3, 9], об'єму циркулюючої крові, перерозподілі води та електролітів у водних секторах і тканинах організму. Робіт щодо впливу тренталу й ксантинолу нікотинату на розподіл води у водних секторах організму, гідрофільтральність тканин та вміст у них електролітів не виявлено, хоча можна думати, що зменшення об'єму рідини в організмі завдяки діуретичній та салутуретичній дії метилксантинів може викликати зміни водних секторів, вмісту води й електролітів у тканинах організму.

Мета дослідження

Дослідити вплив тренталу й ксантинолу нікотинату на розподіл води в секторах організму, гідрофільтральність тканин та вміст у них іонів натрію й калію.

Матеріал і методи

Експериментальні дослідження виконані на 51 білих нелінійних щурах масою 120-180 г. Тваринам щоденно, впродовж 7 діб, внутрішньоочеревинно, вводили досліджувані препарати в умовно терапевтичних дозах: в одних серіях дослідів трентал ("Hochst", Туреччина), в інших - ксантинолу нікотинат ("Галичфарм", Львів) по 3 мг/кг. При проведенні експериментів дотри-

мувалися вимог Европейської Конвенції щодо захисту лабораторних тварин (Страсбург, 1986).

Для з'ясування змін водних секторів в організмі тварин під впливом тривалого (7 діб) введення тренталу й ксантинолу нікотинату досліджували об'єм загальної позаклітинної рідини за натрію тіоцианатом, внутрішньо-судинного русла за допомогою синього Евансу (T-1824) і за їх різницю розраховували об'єм інтерстиційного сектору. Концентрацію синього Евансу та натрію тіоцианату в плазмі крові визначали на ФЕК [1]. Усі три показники виражали у відсотках до маси тіла та в абсолютних величинах (мл).

Вміст води й електролітів у тканинах органів під впливом тривалого (7 діб) введення досліджуваних препаратів визначали у наважках внутрішніх органів - серця, печінки, нирок, тонкої і товстої кишки та скелетних м'язів. Наважки сирої тканини висушували до постійної маси в сушильній шафі при 800 С впродовж 3 днів [1]. Вміст іонів натрію й калію у тканинах органів визначали за методом Martorano J. Загальну воду розраховували за різницею початкової та після висушування маси тканини органів. Вміст води, іонів натрію та калію в досліджуваних тканинах виражали в мкл і мкмоль на 1 г сирої та сухої маси тканин. Статистичний аналіз результатів проведено методом параметричної статистики з використанням програми "Statgraphics" (США) і визначенням t-критерію Стьюдента.

Обговорення результатів дослідження

Проведеними дослідженнями встановлено, що тривале введення щурам тренталу і, дещо більшою мірою, ксантинолу нікотинату викликає вірогідне зменшення загального позаклітинного об'єму води. Щоб з'ясувати за рахунок якого із

секторів загального позаклітинного простору відбувається зменшення об'єму рідини в організмі ми вивчали характер і величину змін внутрішньосудинного та інтерстиційного секторів під впливом препаратів. Отримані дані свідчать, що трентал і ксантиналу нікотинат вірогідно збільшують на 26% - 35% об'єм внутрішньосудинного русла (табл. 1). Одночасне визначення об'єму загального позаклітинного та внутрішньосудинного просторів дає можливість розрахувати величину інтерстиційного сектору (різниця між об'ємом загального позаклітинного та внутрішньосудинного просторів).

Тривале введення досліджуваних ксантинових

препаратів сприяє зменшенню об'єму позаклітинного простору за рахунок інтерстиційного сектора, який вірогідно зменшується під впливом тренталу на 19% ($p<0,05$), ксантиналу нікотинату - на 27% ($p<0,001$). Отже, трентал і ксантиналу нікотинат збільшують об'єм внутрішньосудинного русла за рахунок зниження його інтерстиційного сектора.

Враховуючи, що досліджувані препарати зумовлюють перерозподіл рідини в організмі тварин з інтерстицію в судинне русло і за даних умов може змінюватися вміст води й основних електролітів у тканинах серцевого м'яза, нирок, печінки, кишечнику, скелетних м'язів, тому в

Таблиця 1

Зміни загального позаклітинного простору та його секторів у щурів за умов тривалого (7 діб) введення тренталу й ксантиналу нікотинату (x Sx, n=7)

Показники	Контроль	Трентал	Ксантиналу нікотинат
Позаклітинний простір, % до маси тіла	$43,85 \pm 1,092$	$37,72 \pm 1,127$ $p<0,05$	$34,56 \pm 0,647$ $p<0,001$
Внутрішньосудинний простір, % до маси тіла	$4,83 \pm 0,194$	$6,07 \pm 0,311$ $p<0,05$	$6,53 \pm 0,333$ $p<0,05$
Інтерстиційний простір, % до маси тіла	$39,02 \pm 0,925$	$31,65 \pm 1,281$ $p<0,05$	$28,64 \pm 0,632$ $p<0,001$

наступних серіях досліджували гідрофільність тканин та вміст йонів натрію й калію в даних органах тварин після 7-денної введення тренталу й ксантиналу нікотинату. Проведені експерименти показали (табл. 2), що тривале введення тренталу й ксантиналу нікотинату зменшує вміст

води в тканинах досліджуваних органів у тварин.

Трентал вірогідно зменшує на $28,4 \pm 1,237$ мкл вміст води на 1 г сирої та на $263,4 \pm 17,342$ мкл сухої тканини печінки порівняно з інтактними тваринами. Ксантиналу нікотинат вірогідно зменшує даний показник як на 1 г сирої (на $23,1 \pm 2,148$

Таблиця 2

Вплив тривалого (7 діб) уведення тренталу й ксантиналу нікотинату на вміст води в тканинах органів у щурів (x Sx, n=10)

Умови досліду	Контроль	Трентал	Ксантиналу нікотинат
Вода, мкл на 1 г сирої тканини			
Серце	$749,9 \pm 3,89$	$737,6 \pm 4,82$	$726,8 \pm 6,09^*$
Нирка	$713,1 \pm 12,88$	$724,6 \pm 6,18$	$702,7 \pm 5,95$
Печінка	$690,3 \pm 5,27$	$661,9 \pm 4,69^*$	$682,1 \pm 4,04$
Тонка кишка	$673,7 \pm 18,19$	$668,7 \pm 18,27$	$659,8 \pm 10,97$
Товста кишка	$712,4 \pm 14,91$	$714,9 \pm 18,46$	$682,1 \pm 13,65$
Скелетний м'яз	$752,23 \pm 18,63$	$701,3 \pm 20,41$	$689,6 \pm 21,71$
Вода, мкл на 1 г сухої тканини			
Серце	$2975,5 \pm 60,21$	$2792,2 \pm 50,39$	$2770,3 \pm 60,65^*$
Нирка	$2561,2 \pm 168,79$	$2607,9 \pm 93,79$	$2374,6 \pm 65,12$
Печінка	$2237,3 \pm 59,13$	$1973,9 \pm 26,31^*$	$2139,21 \pm 34,58$
Тонка кишка	$1942,2 \pm 101,74$	$1937,4 \pm 82,42$	$1885,9 \pm 55,29$
Товста кишка	$2756,5 \pm 150,92$	$2594,5 \pm 197,34$	$2451,1 \pm 138,71$
Скелетний м'яз	$2539,7 \pm 46,39$	$2212,3 \pm 124,84^*$	$2141,8 \pm 105,48^*$

Примітка: тут і надалі: * - вірогідність різниці показників, $p<0,05$

мкл), так і сухої (на $205,2 \pm 19,471$ мкл) тканин серця у щурів. Щодо впливу метилксантинів на вміст води в скелетних м'язах щурів, то обидва препарати в 1,2 раза зменшують кількість води в перерахунку на 1 г сухої тканини порівняно з контролем (табл. 2). У тканині нирок трентал і ксантиналу нікотинат теж незначно зменшують вміст води в перерахунку як на 1 г сирої, так і сухої тканини. У товстій кишці препарати, навпаки, дещо збільшують (в 1,1 раза) виведення води в перерахунку на 1 г сухої тканини порівняно з інтактними тваринами без суттєвих змін гідрофільноті тканин тонкої кишки.

Аналізуючи вплив тренталу й ксантиналу нікотинату на розподіл йонів натрію в тканинах органів (табл. 3) видно, що обидва препарати викликають вірогідне зменшення вмісту даного електроліту в тканинах нирок, печінки, кишечнику

та скелетних м'язів.

Вміст йонів натрію в тканині серця під впливом препаратів суттєво не змінюється ($t=1,89$, $n=20$ і $t=1,98$ $n=20$ відповідно). Порівнюючи дію досліджуваних препаратів на вміст йонів натрію в різних тканинах органів видно, що під впливом обох препаратів даний показник найбільш виразно (в 1,5 раза) зменшується в тканині тонкої кишки щурів і дещо меншою мірою спостерігаємо експресію йонів натрію з товстої кишки тварин. У тканинах нирок та печінки вміст йонів натрію під впливом тренталу й ксантиналу нікотинату зменшується відповідно в 1,3-1,2 раза порівняно з контролем на 1 г сирої тканини і майже аналогічно на 1 г сухої тканини даних органів. Аналогічно зменшується вміст йонів натрію у скелетних м'язах.

Досліджувані ксантинові препарати також

Таблиця 3

Вплив тривалого (7 діб) введення тренталу й ксантиналу нікотинату на вміст йонів натрію в тканинах органів у щурів (x Sx, n=10)

Умови досліду	Контроль	Трентал	Ксантиналу нікотинат
Йони натрію, мкмоль на 1 г сирої тканини			
Серце	$42,1 \pm 1,55$	$37,7 \pm 1,49$	$38,8 \pm 1,49$
Нирка	$60,3 \pm 3,79$	$47,3 \pm 3,33^*$	$48,5 \pm 2,59^*$
Печінка	$38,1 \pm 1,82$	$31,83 \pm 0,59^*$	$29,07 \pm 0,79^*$
Тонка кишка	$66,5 \pm 5,61$	$44,5 \pm 2,36^*$	$47,8 \pm 4,99^*$
Товста кишка	$57,6 \pm 1,46$	$41,2 \pm 2,15^*$	$38,2 \pm 1,47^*$
Скелетний м'яз	$32,9 \pm 1,43$	$25,5 \pm 1,54^*$	$24,5 \pm 1,03^*$
Йони натрію, мкмоль на 1 г сухої тканини			
Серце	$166,8 \pm 5,50$	$149,1 \pm 7,58$	$142,3 \pm 4,98$
Нирка	$219,6 \pm 12,27$	$169,9 \pm 9,34^*$	$162,1 \pm 8,62^*$
Печінка	$123,8 \pm 4,11$	$94,99 \pm 1,72^*$	$91,45 \pm 2,35^*$
Тонка кишка	$223,2 \pm 32,21$	$154,1 \pm 10,27^*$	$152,5 \pm 11,34^*$
Товста кишка	$197,1 \pm 7,87$	$149,2 \pm 7,73^*$	$156,5 \pm 5,94^*$
Скелетний м'яз	$111,5 \pm 5,43$	$89,7 \pm 6,93^*$	$77,3 \pm 3,84^*$

впливають на вміст йонів калію в тканинах органів у тварин (табл. 4).

У серцевому м'язі, тканинах нирок та скелетних м'язів щурів трентал і ксантиналу нікотинат практично не змінюють вміст йонів калію. У печінці спостерігається вірогідне його зменшення в 1,2-1,4 раза під впливом тренталу й ксантиналу нікотинату відповідно. У тонкій кишці під впливом обох препаратів вміст даного електроліту, в перерахунку на 1 г сирої тканини, має незначну тенденцію до зменшення без суттєвих змін у перерахунку на 1 г сухої тканини. У товстій кишці,

навпаки, як трентал, так і ксантиналу нікотинат вірогідно збільшують в 1,3 раза вміст йонів калію. У перерахунку на 1 г сухої тканини цей показник має тенденцію до збільшення.

Таким чином, у даному дослідженні встановлено екстраденальну дію тренталу й ксантиналу нікотинату, які збільшують об'єм внутрішньосудинного русла, зменшують гідрофільність тканин та вміст йонів натрію в тканинах нирок, печінки, кишечника. Екстраденальний механізм транспорту інтерстиційної рідини до внутрішньосудинного русла та зниження гідро-

фільності тканин опосередковується ендогенним НУГ, продукцію якого в організмі стимулюють досліджувані ксантинові препарати збільшууючи натрійуретичну активність плазми крові [5]. НУГ, крім впливу на нирки, є регулятором водно-

сольового обміну й на рівні інших органів, зокрема кишечнику [6], що й забезпечує виведення йонів натрію з тканин досліджуваних органів.

Таблиця 4

Вплив тривалого (7 діб) введення тренталу й ксантиналу нікотинату на вміст йонів калію в тканинах органів у шурів (x Sx, n=10)

Умови досліду	Контроль	Трентал	Ксантиналу нікотинат
Йони калію, мкмоль на 1 г сирої тканини			
Серце	54,9 ± 3,55	52,4 ± 2,06	49,3 ± 2,71
Нирка	59,7 ± 1,78	54,6 ± 2,44	60,7 ± 2,64
Печінка	38,1 ± 1,82	31,83 ± 0,59*	29,07 ± 0,79*
Тонка кишка	135,4 ± 16,2	111,4 ± 6,78	114,9 ± 3,77
Товста кишка	76,8 ± 2,57	99,9 ± 4,05*	103,5 ± 2,67*
Скелетний м'яз	90,3 ± 4,15	88,1 ± 4,65	82,2 ± 2,56
Йони калію, мкмоль на 1 г сухої тканини			
Серце	229,1 ± 14,82	200,1 ± 10,59	191,3 ± 11,18
Нирка	206,2 ± 7,58	199,5 ± 6,27	204,3 ± 7,56
Печінка	123,8 ± 4,11	94,99 ± 1,72*	91,45 ± 2,35*
Тонка кишка	362,6 ± 35,62	359,9 ± 27,61	358,5 ± 16,74
Товста кишка	271,1 ± 12,24	309,5 ± 13,81	306,2 ± 7,21
Скелетний м'яз	300,5 ± 7,93	304,6 ± 17,37	287,6 ± 18,92

Висновки

1. Тривале введення тренталу й ксантиналу нікотинату сприяє перерозподілу рідини в організмі тварин з інтерстицією в судинне русло із зменшенням загального позаклітинного простору.

2. Досліджувані препарати зменшують гідрофільність тканин скелетних м'язів, трентал також зменшує вміст води в тканині печінки, ксантиналу нікотинат - у серцевому м'язі.

3. Трентал і ксантиналу нікотинат зменшують вміст йонів натрію в тканинах нирок, печінки, скелетних м'язів і кишечнику та збільшують виведення йонів калію з тканин печінки і товстої кишки.

Перспективи подальших досліджень

Експериментально встановлена екстравенальна дія тренталу й ксантиналу нікотинату має практичне значення за умов збільшення об'єму позаклітінної рідини в організмі (серцеві, ниркові набряки, гіпергідратація організму гіпертонічними розчинами) і дає підстави для подальших клінічних досліджень.

Література. 1.Берхін Е.Б. Методы експериментального исследования почек и водно-солевого обмена / Е.Б. Берхін, Ю.И. Иванов. - М.: "Медицина", 1972. - 198 с. 2. Бойчук Т.М. Функціональний стан нирок за сумісного

застосування ксантиналу нікотинату з L-аргініном / Т.М. Бойчук, І.Г. Кишкан // Бук. мед. вісник. - 2012. - Т.16, № 3 (63), Ч. 2. - С. 55-57. 3. Жураківська О.Ю. Натрійуретичні пептиди (НУП) - прогностичні та діагностичні можливості (огляд літератури) / О.Ю. Жураківська // Наукова періодика України. - 2009. - № 6. - С. 23-33. 4. Камчатнов П.Р. Хронические цереброваскулярные расстройства - современные подходы к лечению / П.Р. Камчатнов, Б.Б. Радыш, К.С. Глушков, А.В. Чугунов // Рус. мед. ж. - 2008. - Т. 16 (5). - С. 358-361. 5. Кишкан І.Г. До механізму натрійуретичної дії тренталу та ксантиналу нікотинату / І.Г. Кишкан, Р.Б. Косуба // Ліки. - 1998. - № 6. - С. 91-94. 6. Косуба Р.Б. Роль натрійуретичного фактора (гормону) у ренальній та екстравенальній (на рівні кишечника) екскреції йонів натрію з організму / Р.Б. Косуба, І.Г. Кишкан, О.М. Коровенкова // Клін. та експерим. патол. - 2012. - Т. XI, № 3 (41). - С. 100-104. 7. Моісеев С.В. Лечение некоронарного атеросклероза: роль пентоксифіліна / С.В. Моісеев // Клін. фармакологія и терапія. - 2010. - Т. 19 (4). - С. 56-60. 8. Richards M. Natriuretic Peptides: Update on Peptide Release, Bioactivity, and Clinical Use / M. Richards // Hypertension. - 2007. - V. 50 (1). - P. 25-30. 9. Rodriguez-Morin M. Efficacy of pentoxifylline in the management of microalbuminuria in patients with diabetes / M. Rodriguez-Morin, F.Guerrero-Romero // Curr. Diabetes Rev. - 2008. - 4 (1). - 55-62.

ВЛИЯНИЕ ТРЕНТАЛА И КСАНТИНОЛА НІКОТИНАТА НА ПОКАЗАТЕЛИ ВОДНО-СОЛЕВОГО ОБМЕНА

І.Г. Кишкан

Резюме. В опытах на половозрелых крысах доказано экстравенальное действие трентала и ксантина никотината. Установлено, что продолжительное (7 дней) введение исследуемых препаратов в дозе по 3 мг/кг способствует уменьшению внеклеточного пространства и перерас-

пределению жидкости с интерстиция в сосудистое русло. Оба препарата уменьшают гидрофильность скелетных мышц животных, трентал также уменьшает содержание воды в тканях печени, ксантинола никотинат - в ткани сердца. Доказано статистически достоверное уменьшение содержания ионов натрия в тканях почек, печени, скелетных мышц и кишечника, а также выведение ионов калия с тканей печени и толстой кишки под влиянием исследуемых препаратов.

Ключевые слова: трентал, ксантинола никотинат, водные пространства организма, распределение воды и электролитов в тканях, крысы.

**TRENTALAND XANTHINOL NICOTINATE
INFLUENCE ON WATER-SALT METABOLISM
INDICES**

I.G. Kishkan

Abstract. Extrarenal action of trental and xanthinol nicotinate has been proved in experiments on sexually mature rats. It has been established that a long (for 7 days) administration of the

preparations under study in the dosage of 3mg/kg contributes to the reduction of general extracellular space and redistribution of the liquid with interstitium into the vessel bed. Both preparations decrease hydrophilic property of the skeletal muscles of the animals, while trental also reduces water content in the liver tissue and xanthinol nicotinate - in the tissue of the heart. A significant reduction of the sodium ions content in the tissues of kidneys, liver, skeletal muscles and intestine as well as the removal of potassium ions from the tissues of liver and large intestine under the influence of the tested preparations have been demonstrated.

Key words: trental, xanthinol nicotinate, aqueous sectors of the organism, distribution of water and electrolytes in tissues, rats.

Bukovinian State Medical University (Chernivtsi)

Clin. and experim. pathol.- 2014.- Vol.14, №2 (48).-P.65-69.

Надійшла до редакції 19.05.2014

Рецензент – проф. ІО.Є. Роговий

© І.Г. Кішкан, 2014